

The Beurei Hatefila Institute
75-26 182nd Street
Flushing, New York 11366
(718) 747-0100

On Line Class On Tefila

Lesson 14- The Three **פרשיות** Of **שמע** **קריאת**

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' אֶחָד-לֵהֲיֹנוּ, ה' אֶחָד.

**וְהָיָה אִם שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱ-לֹהֵיכֶם וּלְעִבְדוֹ, בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל
נַפְשְׁכֶם.**

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.

Query: Why do we engage in religious acts during the year of mourning for our parents?

תורה תמימה ויקרא פרק טז פסוק א-א אחרי מות וגו' - תניא, למה הוא מזכיר מיתתן ביום הכפורים, ללמדך שכשם שיום הכפורים מכפר על ישראל כך מיתתן של צדיקים מכפרת על ישראל^א [ירושלמי יומא פ"א ה"א]:

Translation: We learned: why was the death of Nadav and Aveihu, the two children of Aharon, referred to when the sacrificial service for Yom Kippur was described to Aharon? To teach us that just as observing Yom Kippur leads to the forgiveness of sin for all the Jewish People, so does the death of the righteous lead to the forgiveness of sin for all the Jewish People.

תורה תמימה הערות ויקרא פרק טז הערה א-לא נתבאר ערך הענין שמיתת צדיקים מכפר ומה טעם בדבר. ונראה ע"פ מ"ש בפדר"א פ' י"ז בענין מיתת שאול דכתיב ביה (ש"ב כ"א) ויקברו את עצמות שאול ויעתר א-להים לארץ אחרי כן, וז"ל, כיון שראה הקדוש ברוך הוא שגמלו לו חסד [שצמו ובכו וספדו לו, כמבואר בפסוק] מיד נתמלא רחמים, שנאמר ויעתר א-להים לארץ וכו', ע"כ. מבואר מזה שלא המיתה בעצמה מכפרת אלא הכבוד והאבל שנוהגין במיתת צדיקים, דכבוד זה הוא כבוד ה':

Translation: The Gemara does not explain the basis for its statement that the death of the righteous leads to forgiveness of sin for all the Jewish People. I would explain this concept in line with what is provided in Pirkei D'Rabbi Elazar, chapter 17, concerning the death of King Saul. In the book of Samuel, 2, chapter 21, we find the following words: and they buried the bones of King Saul and G-d then accepted the prayers of the people. This is the meaning of those words: When G-d saw that the people extended kindness to the decedent by fasting, weeping and eulogizing him, as the verse describes, G-d then turned compassionate, as the verse relates: and G-d accepted the prayers of the people. It then becomes clear that it is not the death of the righteous that brings forgiveness to the Jewish People but it the honor that we extend towards the righteous and the mourning that we exhibit after the death of a righteous individual that leads to forgiveness because when we honor the righteous, we honor G-d.

קריאת שמע Of פרשיות The Three Lesson 14

Source 1

מסכת ברכות דף ט' עמ' א'— מפני מה קורין שתי פרשיות (שמע ישראל והיה אם שמוע) הללו בכל יום? רבי לוי ורבי סימון. רבי סימון אמר מפני שכתוב בהן שכיבה וקימה! רבי לוי אמר מפני שעשרת הדברות כלולין בהן.

Translation: Why do we read these two section of the Torah (Shema and V'Haya Im Shamo'a) each day? Rav Levi and Rav Simon each provided an answer. Rav Simon said because each section contains language suggesting that each should be said upon arising and upon going to sleep. Rabbi Levi said: because you can find references to the Ten Commandments among the words of each section.

Source 2

משנה מסכת ברכות פרק ב' משנה ב'— א"ר יהושע בן קרחה: למה קדמה שמע לווהיה אם שמוע? אלא כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה ואחר כך יקבל עליו עול מצות; והיה אם שמוע לויאמר— שווהיה אם שמוע נוהג ביום ובלילה ויאמר אינו נוהג אלא ביום.

Translation: Rabbi Yehoshua son of Karcha said: Why is Shema recited before V'Haya Im Shamo'a? So that an individual will first accept the yoke of G-d's kingdom and then accept the yoke of the Mitzvot. V'Haya Im Shamo'a is recited before Va'Yomer because V'Haya Im Shamo'a contains mitzvot that are applicable during both the daytime and at night while Va'Yomer only contains mitzvot that are applicable during the daytime.

Source 3

מסכת ברכות דף יד' עמ' ב'— אמר רבי יהושע בן קרחה: למה קדמה פרשת שמע וכו'. תניא, רבי שמעון בן יוחי אומר: בדין הוא שיקדים שמע לווהיה אם שמוע, שזה ללמוד וזה ללמד; והיה אם שמוע לויאמר, שזה ללמוד וזה לעשות. אטו שמע, ללמוד אית ביה, ללמד ולעשות לית ביה? והא כתיב: ושננתם, וקשרתם, וכתבתם! ותו, והיה אם שמוע, ללמד הוא דאית ביה, ולעשות לית ביה? והא כתיב: וקשרתם, וכתבתם! אלא הכי קאמר: בדין הוא שתקדם שמע לווהיה אם שמוע, שזה ללמוד וללמד ולעשות; והיה אם שמוע לויאמר, שזה יש בה ללמד ולעשות; ויאמר, אין בה אלא לעשות בלבד. ותיפוק ליה מדרבי יהושע בן קרחה! חדא ועוד קאמר; חדא, כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה ואחר כך יקבל עליו עול מצות, ועוד, משום דאית בה הני מילי אחרנייתא.

Translation: R. Yehoshua Ben Korbah said: why is the section of 'Shema' said before etc. It has been taught: Rabbi Shimon bar Yochai says: It is right that Shema should come before V'Haya Im Shamo'a because Shema prescribes learning and V'Haya Im Shamo'a provides for teaching and that V'Haya Im Shamo'a should precede Va'Yomer because V'Haya Im Shamo'a provides for teaching and Va'Yomer describes performance. But does Shema really only speak about learning and not also of teaching and doing? Is it not written therein, 'And you shall diligently teach, and you shall bind the Tephilin and you

1. וְשִׁנַּנְתֶּם לְבַיְתְּכֶם, וְדַבַּרְתֶּם בָּם, בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם, וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּכֶם, וּבְקוּמְכֶם. לְמַדְרֹתֵיכֶם אֹתָם. אֵת בְּנִיכֶם לְדַבַּר בָּם, בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם, וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּכֶם, וּבְקוּמְכֶם.

shall write Mezuzot? Also, does V'Haya Im Shamo'a speak only of teaching and not also of performance? Is it not written therein, 'and you shall bind your Tephilin and you shall write Mezuzot? Rather this is what he means to say: It is right that 'Shema' should precede 'V'Haya Im Shamo'a', because Shema mentions learning, teaching, and doing; and that 'V'Haya Im Shamo'a' should precede 'Va'Yomer', because V'Haya Im Shamo'a mentions both teaching and doing, whereas Va'Yomer mentions doing only. But is not the reason given by R. Joshua b. Korhah sufficient? R. Simeon bar Yochai gave an additional reason. One reason- that he should first accept upon himself the yoke of the kingdom of heaven and then accept the yoke of the commandments. A further reason- that Shema has these other features.

Source 4

תשובות הגאונים – הרכבי סימן רנח' – וששאלתם הא דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן: אנשי כנסת הגדולה תיקנו להן לישראל ברכות ותפלות. מקמי הכין, בבית ראשון, היכי הוה עבדי? ומאי הויא צלותיהו? כך שמענו שלא היה להן בתפלה בבית ראשון אלא ברכות אבות וגבורות וקדושת השם, והן שלש ראשונות. ועבדה וברכת כהנים לבסוף. אחר שמברכין על המאורות וקוראין עשרת הדברים, וקורין שמע והיה אם שמוע ומזכירין יציאת מצרים בפרשת ויאמר, ומברכין אחת לאחריה על גאולת ישראל באמת ויציב. ושאר ברכות שלתפלות, בבית שני תקנום הנביאים ואנשי כנסת הגדולה. וכך היה מנהג מקדש גם בבית שני, דתנן אמר להן הממונה: ברכו ברכה אחת! והן ברכו, וקראו עשרת הדברים, שמע, והיה אם שמוע, ויאמר, וברכו שלש ברכות, ואמת ויציב ועבדה וברכת כהנים.

Translation: You asked: Rav Chiya son of Abba said in the name of Rav Yochanon that the men of the Great Assembly compiled the prayers and Brachot; before their era, during the period of the First Temple how did they conduct themselves and what was recited? This is what we heard: Tefila consisted of only the first three Brachot of Shmona Esrei, Avot, Gvurot and Kidushat Hashem. Then they recited Avodah (Ritzai) and Birchat Kohanim in the end. After making the Bracha Al Ha'Mo'Orot, they would read the Ten Commandments; Shema and V'Haya Im Shamo'a and they would read the verse from Va'Yomer that concerned the Exodus from Egypt and then they would recite the Bracha of Geula and Emes V'Yatziv. The other Brachot were composed during the time of the Second Temple by the prophets and the men of the Great Assembly. That was the custom during the Second Temple as we learned: The Chief Cohen said: Make one blessing. . .

Source 5

מסכת ברכות דף יב' עמ' ב' – פרשת יציאת מצרים מה קבעוה? אמר רבי יהודה בר חביבא: מפני שיש בה חמשה דברים: מצות יציאת מצרים, עול מצות, ודעת מינים, הרהור עבירה, והרהור עבודה זרה. בשלמא הני תלת מפרשין; עול מצות, דכתיב: (במדבר ט"ו) וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה', יציאת, דכתיב: ועשו להם יציאת וגו'; יציאת מצרים דכתיב: אשר הוצאתי וגו', אלא דעת מינים, הרהור עבירה, והרהור עבודה זרה מנלן? דתניא: אחרי לבבכם, זו מינות, וכן הוא אומר: (תהלים י"ד) אמר נבל בלבו אין א-להים; אחרי עיניכם, זה הרהור עבירה שנאמר: (שופטים י"ד) ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני; אתם זונים, זה הרהור עבודה זרה, וכן הוא אומר: (שופטים ח') ויזנו אחרי הבעלים.

The Most Difficult Section Of Tefila To Appreciate - קריאת שמע וברכותיה

Translation: Why did they institute the practice to recite the section of the Torah which deals with Tzitzit as part of Kriyas Shema? Rabbi Yehudah the son of Chaviva said: because that section of the Torah deals with five issues: the Mitzvah of Tzitzit; the Exodus from Egypt; the yoke of Mitzvot; the need to beware of heretical opinions and sinful thoughts. Your answer is understandable in regard to the first three issues because the text specifically refers to each issue: the yoke of the Mitzvot as the verse says: And you shall see them and you shall remember all of G-d's commandments; Tzitzit as the verse says: And you shall make Tzitzit; the Exodus from Egypt as the verse says: That I took you out of Egypt; but as to the issues of the need to beware of heretical opinions and sinful thoughts, where are those issues found in the section of the Torah which deals with tzitzit? As we learned: "do not follow your heart" that is a reference to being wary of heretical opinions as another verse states: the fool says in his heart: there is no G-d. The words: "following after your eyes" is a reference to sinful thoughts as it is written: Shimshon said to his father take her for me because she is pleasant in my eyes. The words: "after which you go astray" is the desire to worship idolatry as another verse states: And they went astray following the Baalim.

Source 6

ספר שבולי הלקט סדר פסח סימן ריח' - פירש רבינו אפרים קלעי זצ"ל לא נצחתו לחכמים שיודו לדברי כדאמרן בכמה דוכתי בהא זכנהו פלוני לרבנן שנצחם בראיותיו. שהיו מדלגים פרשת ציצית של קריאת שמע של ערבית לפי שאינה נוהגת אלא ביום כדכתיב וראיתם אותו פרט לכסות לילה כדאמרן בברכות, שהיו מדלגין ואומרין דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני ה' אלקיכם אמת ואמונה כו'.

Translation: Rabbi Ephraim Kalai explains that part of the Haggadah which relates how Ben Zoma established that there was an obligation to remember the Exodus from Egypt at night: I was not able to convince the majority of Rabbis to accept my opinion as it is similarly written in other parts of the gemara that a Rabbi was able to convince the rabbis through his proofs. The prior practice was that they would skip that part of Va'Yomer that dealt with the Mitzvah of Tzitzit during the Maariv service because the Mitzvah of Tzitzit was required only during the daytime as the verse says: And you shall see them. This language was meant to exclude sleeping garments. And so they would recite the words: Da'Ber El Bnei Yisroel V'Amarta Aleihem Ani Hashem Elokeichem . . . Emes.

Source 7

חרדים - הגיית היום והלילה שוין - היינו קרית שמע דאמר בבלי פרק שתי הלחם (מנחות צט'): רבי יוחנן שם רבי שמעון בר יוחאי אפילו לא קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית קיים לא ימוש והגית בו יומם ולילה. ולפי שהיא קריאה חביבה תקינו לה ברכות לפניה ולאחריה כמו שתקינו על קריאת ספר תורה. אחר כך מצאתי לרשב"א בתשובה (ח"א סימן נא') וזה לשונו, פירוש ר' סימון סבר כבני מערבא דהוו אמרו דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני ה' א-להיכם אמת כדאיתא בריש פרק היה קורא. כלומר שהיו מדלגין פרשת ציצית בלילה, ובבקר היה קורא השלשה פרשיות, לפיכך שלשה ברכות ושלשה פרשיות הרי כאן שש, ובערב שאין כאן אלא שתי פרשיות הוסיפו ברכה רביעית כדי להשוות הגיית לילה ליום שיהיו גם בלילה שש. ורבי יוסי סבירא ליה כבני מדינתא (פירוש

אנשי בבל (שבמזרח) דאמרי בערב קורין פרשת ציצית, אם כן למה הוסיפו ברכה אחת בערב? כדי שיהיו בין כל הברכות של שחר ושל ערב שבעה, על שם שבע ביום הללתיך.

Translation: When Rav Simon stated that our involvement in Torah must be the same at night as it was during the day, he was referring to reciting Kriyas Shema. This was based on what we learned in the Babylonian Talmud: Rav Yochanon in the name of Rav Shimon Bar Yochai said that if all a person did during the day was to read Kriyas Shema during Tefilas Shacharis and Tefilas Maariv, he fulfilled the obligation to be involved in Torah study all day and all night. Because Kriyas Shema is a cherished activity, our Sages instituted the practice of reciting Brachos before reading it and after. This is similar to the practice that Chazal instituted concerning Kriyas Ha'Torah, to recite a Bracha both and after reading from the Torah. After writing this I found a response that the Rashba wrote in which he said: I would explain the position of Rav Simon as follows: He held like those Sages who lived in Israel during the time of the Gemara who would condense the third Parsha of Kriyas Shema when they would recite Kriyas Shema at night. Instead of reading the whole Parsha they would say the following: Daber El Bnei Yisroel V'Amarta Aleihem Ani Hashem Elokeichem Emes as we find in the beginning of the chapter entitled: Haya Koreh. This means that at night they omitted the section that described the Mitzvah of Tzitzis but in the morning they would read the whole third Parsha. Rav Simon viewed the Brachos and the Parshios as sections of one unit. In the morning they recited three Parshios and three Brachos for a total of six sections. In the evening when they only recited two Parshios they added a fourth Bracha so as to also read six sections and cause the unit in the evening to equal the unit in the morning. Rav Yosi followed the practices of the Jews who lived in Babylonia during the time of the Gemara who at night recited the whole third Parsha of Kriyas Shema including the part that dealt with the Mitzvah of Tzitzis. So why in Babylonia did they add a fourth Bracha? So that the total number of Brachos of Kriyas Shema each day would equal seven based on the verse: I will praise You seven times each day.

Source 8

ברכות דף י', עמ' ב'—משנה. בית שמאי אומרים: בערב, כל אדם יטה ויקרא; ובבקר יעמוד, שנאמר: ובשכבך ובקומך. ובית הלל אומרים: כל אדם קורא כדרכו, שנאמר: ובלכתך בדרך. אם כן, למה נאמר: (דברים ו') ובשכבך ובקומך? בשעה שבני אדם שוכבים ובשעה שבני אדם עומדים. אמר רבי טרפון: אני הייתי בא בדרך והטתי לקרות כדברי בית שמאי, וסכנתי בעצמי מפני הלסטים. אמרו לו: כדי היית לחוב בעצמך, שעברת על דברי בית הלל. ברכות דף יא' עמ. א'—גמרא. בשלמא בית הלל קא מפרשי טעמייהו וטעמא דבית שמאי, אלא בית שמאי, מאי טעמא לא אמרי בבית הלל? אמרי לך בית שמאי: אם כן, נימא קרא בבקר ובערב; מאי בשכבך ובקומך, בשעת שכיבה, שכיבה ממש; ובשעת קימה, קימה ממש. ובית שמאי, האי ובלכתך בדרך, מאי עביד להו? ההוא מבעי להו לכדתניא: בשבתך בביתך, פרט לעוסק במצוה; ובלכתך בדרך, פרט לחתן; מכאן אמרו: הכונס את הבתולה, פטור, ואת האלמנה, חייב.

Translation: Mishnah. Beth Shammai say: in the evening, every man should recline when he recites the Shema, and in the morning he should stand, as the verse says: and when you lie down and when you rise. Beth Hillel, however, say that every man should recite in his own way, as the verse says: and when you walk along the road. What is meant by the words: when you lie down and when you rise? This means, at the time

---

קריאת שמע וברכותיה - *The Most Difficult Section Of Tefila To Appreciate*

---

when people lie down and at the time when people rise. Rabbi Tarfon said: I was once walking by the way and I reclined to recite the Shema in the manner prescribed by Beth Shammai, and I incurred danger from robbers. They said to him: you deserved to come to harm, because you acted against the opinion of Beth Hillel. Gemara: Beth Hillel cause no difficulty; they explain their own reason and the reason why they reject the opinion of Beth Shammai. But why do not Beth Shammai accept the view of Beth Hillel? Beth Shammai can reply: If Beth Hillel are correct then the text should have been written: in the morning and in the evening. Why does the text say: when you lie down and when you rise? To show that in the time of lying down there must be actual lying down, and in the time of rising up there must be actual rising up. And how do Beth Shammai explain the words: and when you walk along the road? They need it for the following, as has been taught: as to the verse: when you sit in your house: this excludes a bridegroom. 'And when you walk along the road': this excludes one who is occupied with the performance of a religious duty. Hence they set down the rule that one who marries a virgin is free from the obligation to say the Shema in the evening while one who marries a widow is bound.

Source 9

ברכות דף ד' עמוד ב'—אמר מר: קורא קריאת שמע ומתפלל. מסייע ליה לרבי יוחנן, ד רבי יוחנן: איזהו בן העולם הבא? זה הסומך גאולה לתפלה של ערבית. רבי יהושע בן לוי אומר: תפלות באמצע תקנום. במאי קא מפלגי? אי בעית אימא קרא, אי בעית אימא סברא. אי בעית אימא סברא, דרבי יוחנן סבר: גאולה מאורתא נמי הוי, אלא גאולה מעלייתא לא הויא אלא עד צפרא. ורבי יהושע בן לוי סבר: כיון דלא הויא אלא מצפרא, לא הויא גאולה מעלייתא. ואיבעית אימא קרא ושניהם מקרא אחד דרשו, דכתיב: (דברים ו') בשכבך ובקומך; רבי יוחנן סבר: מקיש שכיבה לקימה, מה קימה קריאת שמע ואחר כך תפלה, אף שכיבה נמי קריאת שמע ואחר כך תפלה; רבי יהושע בן לוי סבר: מקיש שכיבה לקימה, מה קימה קריאת שמע סמוך למטתו, אף שכיבה נמי קריאת שמע סמוך למטתו.

Translation: The Master said: Let him recite Shema and then say the Tefillah (Shmona Esrei). This accords with the view of Rabbi Yohanan. For Rabbi Yochanan says: Who inherits the world to come? The one who follows the Ge'ullah immediately with the evening Tefillah. R. Joshua b. Levi says: Shmonah Esrei should were meant to be recited in the middle of the prayer. What is the basis of their disagreement? If you like, I can say it is the interpretation of a verse, and if you like, I can say that they reason differently. Rabbi Johanan argues: Though the complete deliverance from Egypt took place in the morning time only, there was also some kind of deliverance in the evening; whereas Rabibi Joshua son of Levi argues that since the real deliverance happened in the morning that of the evening was no proper deliverance. 'Or if you like, I can say it is based on the interpretation of a verse'. And both interpret one and the same verse, i.e., when you lie down and when you rise up. Rabbi Johanan argues: There is here an analogy between lying down and rising. Just as at the time of rising, recital of Shema precedes Tefillah, so also at the time of lying down, recital of Shema precedes Tefillah. Rabbi Joshua son of Levi argues differently: There is here an analogy between lying down and rising. Just as at the time of rising, the recital of Shema' is next to rising from bed, so also at the time of lying down, recital of Shema' must be next to getting into bed.